

tager Du tager Jag

Du gav ord, högre än livet
slog, rosor rödare än blod
om bröstkorgen som lurades att le
när mötet mellan läppar
smakade likt löften
om kärleksnärhet

Du matade sagor, ljuva kaksmulor
band framtidsmöjlighet, för bra
för en enda sanning - att vara sann
och jag svalde
varenda kindsmeckt receptskapat leende
som om de var menade för mig
att växa, oändligt i

Nu svälter artärer torra, klaff och kammare
bränns vid, torkar

Tårar som aldrig lärt sig, under ytan
konsten att simma invid ditt ankare
kämpar. Hungriga nävar
drar dem till marken
likt ögonstenar kring anklarna
med genomtänkt av-med-stånd
tagande

Du kallar, en skallgång
bland självupptagna speglar

och jag svarar, sårar ljumske och höftben
ömma, varje gång
du ber mig komma
i hopp om att du ska be mig

Jag vet, vad du egentligen
omedvetet viskar mellan raderna

- Stanna snälla, vakna tätt intill
mina till döden skiljer oss åt
dagar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Baystream med Poeter.se id #29457 innehar upphovsrätten